

Skatteministeriet

17. maj 2021
J.nr. 2020 - 3979

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 89 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 15 af 28. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Det fremgår af de ændringsforslag, som er sendt i høring, jf. svar på spørgsmål 12, at; ”Indkomst omfattet af 1. pkt. medregnes kun til CFC-indkomsten, hvis datterselskabet ikke viderefører en væsentlig økonomisk aktivitet vedrørende de immaterielle aktiver, der understøttes af personale, udstyr, aktiver og lokaler, som det fremgår af de relevante faktiske forhold og omstændigheder.” og ”Om der er tilstrækkelig substans i relation til ejerskabet til bestemte immaterielle aktiver, vil overordnet afhænge af ejerens egne funktioner, kapital og kontrol over risici sammenholdt med de immaterielle aktivers værdi, udviklingsstadium, egenskaber og anvendelsesområde.” Vil ministeren redegøre for, hvornår, der er tale om ”væsentlig økonomisk aktivitet” og ”tilstrækkelig substans”? Ministeren bedes her tage udgangspunkt i et immaterielt aktiv med en værdi på hhv. 100 mio., kr. 1 mia. kr. og 10 mia. kr., som antages at være færdig udviklet og klargøre, hvor meget personale, udstyr m.v., det vil kræve for hver af de tre aktiver, før der er tale om ”væsentlig økonomisk aktivitet” eller ”tilstrækkelig substans”.

Svar

Spørgsmålet vedrører den i høringsudkastet til ændringsforslag foreslåede partielle substanstest, der er knyttet til den tilsvarende definition i skatteundgåelsesdirektivets artikel 7.

Den foreslåede partielle substanstest vil skulle fortolkes i overensstemmelse med det EU-retlige misbrugsbegreb, og det vil således skulle være afgørende, hvornår datterselskabet efter EU-retten må anses for at have tilstrækkelig substans.

Det vil i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret vurdering af alle de faktisk forhold og omstændigheder, om et datterselskab reelt driver en væsentlig økonomisk aktivitet i relation til de immaterielle aktiver, og om denne aktivitet understøttes af tilstrækkeligt personale, udstyr, aktiver og lokaler.

En sådan konkret bedømmelse vil skulle foretages af de retsanvendende instanser, dvs. Skattestyrelsen og eventuelt de administrative rekursmyndigheder og domstolene. Da der er tale om en direktivbaseret bestemmelse, vil fortolkningsspørgsmål efter omstændighederne også kunne forelægges EU-Domstolen til afgørelse.

Der kan på den baggrund ikke gives noget entydigt svar på, hvornår der er tale om tilstrækkelig substans i udvalgte hypotetiske situationer.